

Tafelzang

Willem de Clercq

bron

Willem de Clercq, *Tafelzang*. Z.n., z.p. z.j. [1815]

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/cler017tafe01_01/colofon.php

© 2017 dbnl

Tafelzang.

WIJZE: *Contre les chagrins de la vie.*

Komt, zingen wij de magt der Liefde,
Die magt, die harten zwichten doet.
Waar eens haar schicht den boezem grieve,
Daar praalt ons heil in vollen gloed.
Driedubbel zij haar lof bezongen.
Eenparig vang' het loflied aan.
In drie paar harten ingedrongen,
Heeft zij haar luister op zien gaan.

Een drietal Meisjes, elks begeeren,
De pronk van Amstels maagdenrei,
Kan ons nu door haar voorbeeld leeren,
Hoe zoet het heil der Liefde zij.
Een drietal eedle Jongelingen
Vond in haar arm het heil der aard.
Wij zullen blij hun vreugd bezingen,
Zij zijn den krans der Liefde waard.

Men roem' dan vrij bevalligheden,
Die men aan vreemde stranden vond;
Maar zuiver schoon, bij zuivre zeden,
Biedt ons de vaderlandsche grond.
Hier blijft de deugd het schoon verheffen,
De zachtheid siert dien schoonen band.
Gij slechts kunt onzen boezem treffen,
Gij, Meisjes van het vaderland!

Ja, drietal vaderlandsche paren,
Om wien de min zijn kransen strooit,
Standvastig, trots den loop der jaren,
Verzwak' de gloed dier Liefde nooit.
Door u zij 't lagchend heil bezeten,
Dat liefde en deugd op aard' verspreid,
Doch wilt het bloempje niet vergeten,
't Geen ware vriendschap heeft bereid.

Gij! vrienden, hier bijeen vergaderd,
Die reeds de vreugd dier min genoot;
Tot Hymens tempel zijt genaderd,
Wensch hen het heil, dat Liefde u bood.
Gij, die dien glans niet mogt aanschouwen,
Nog eenzaam staart in 't ver verschiet,
Dit voorbeeld vestig' uw vertrouwen,
Vergeet het minnend zestal niet.

En zouden wij aan Hen niet denken;
Wier gulheid ons hier t' zamen bragt?
Hun goedheid kon 't genoeg schenken:
Die vreugd, die in ons midden lacht.
Hen moog' ons aller dank belonen,
Als 't offer, voor hun zorg bereid,
Verheffen we onze laatste tonen,
Voor Vriendschap, Liefde en Dankbaarheid.

D. C.

20 *Januarij* 1815.